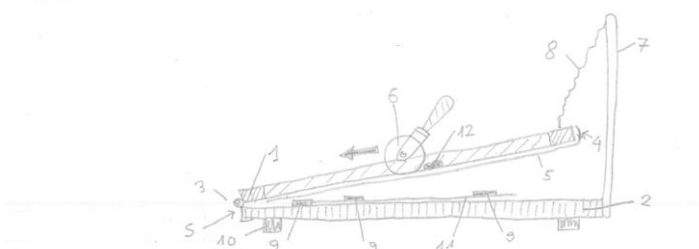
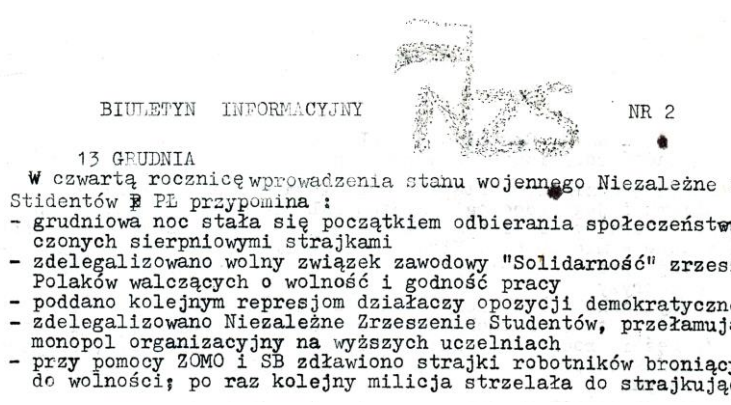
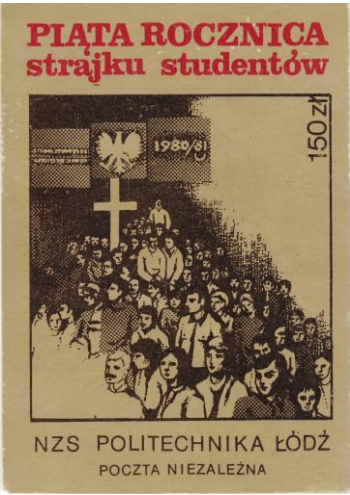

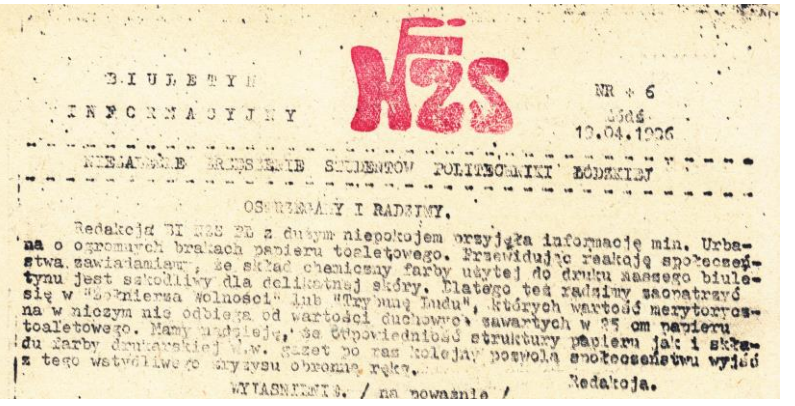
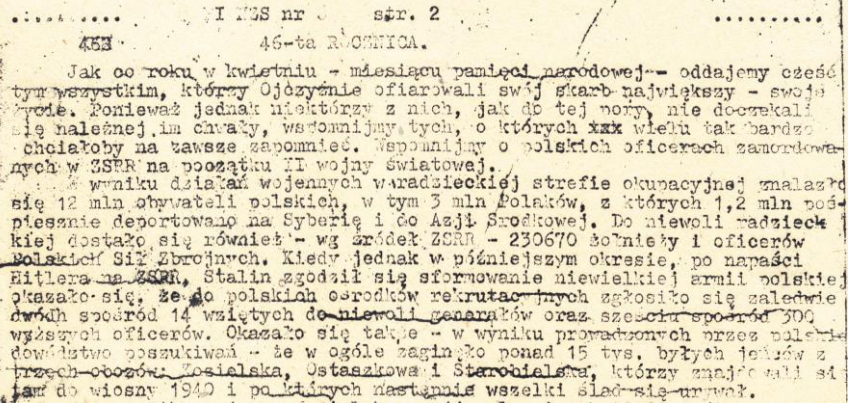

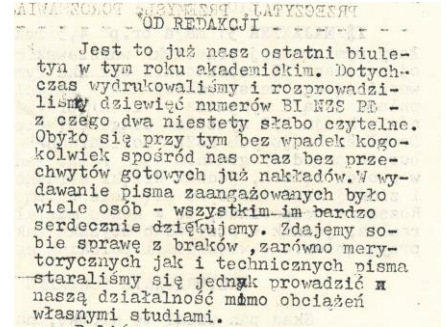
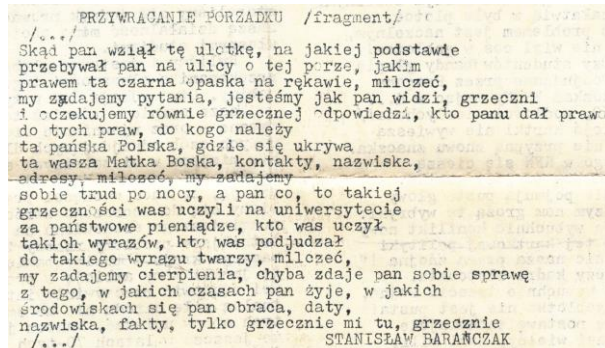

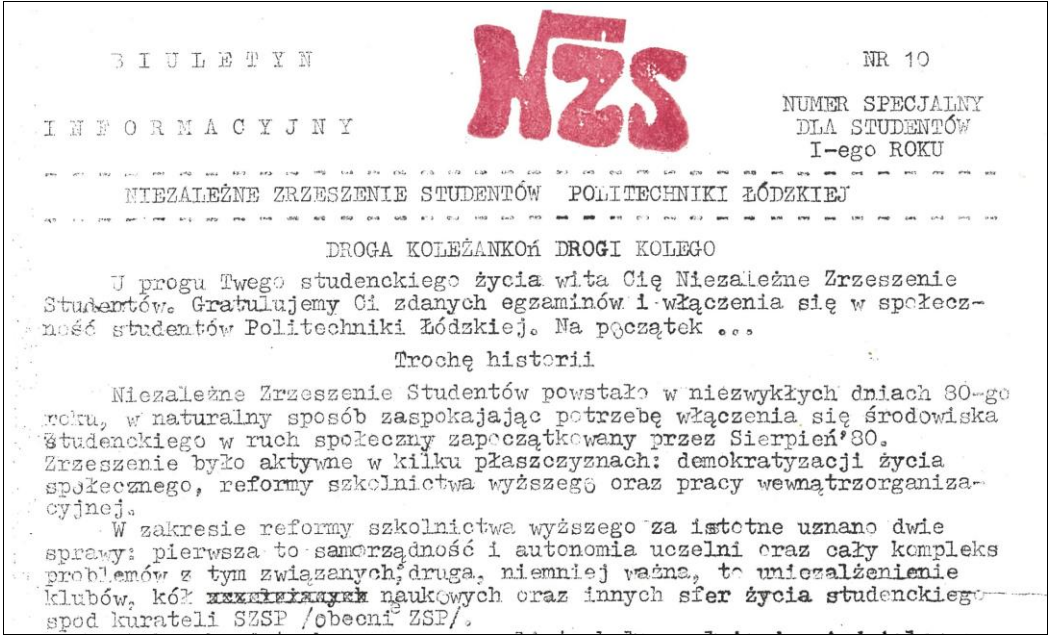

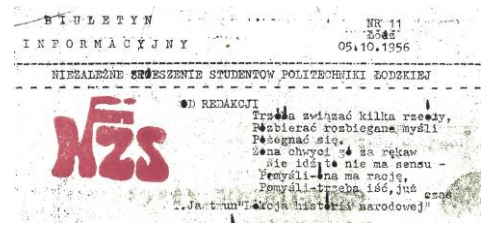

Nr 1 (nienumerowany) Niedatowany – prawdopodobnie: sierpień 1985 List powitalny do studentów I roku - rok akademicki 1985/86 Stron: 1	Skład i matryca - Piotr Swaczyna i Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna i Radosław Purgał Domek na działce rodziców Ryszarda Prokopa – studenta III roku Wydziału Elektrycznego PŁ Matryca białkowa na szybie z flanelą (wg. PS) lub matryca białkowa na ramce (wg. RP)	Str. 1 „Droga koleżanko, drogi kolego” – tekst autorstwa Piotra Swaczyny i Radosława Purgała (bez ujawnienia) Gratulacje z powodu pomyślnego zdania egzaminów i powitanie w społeczności studentów PŁ. Informacja o sytuacji środowiska akademickiego w warunkach ustroju totalitarnego oraz w kontekście nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym, której efektem była likwidacja i tak niewielkiej autonomii polskich uczelni a zwłaszcza samorządów studenckich. Nota o NZS-ie, jego programie i działalności po delegalizacji. Propozycja – apel o poparcie i przyłączenie się do środowisk wykazujących niezależność od władzy oraz o bojkot organizacji koncesjonowanych przez władze komunistyczne. (UWAGA: treść słabo czytelna)	List został wydrukowany przy użyciu matrycy białkowej: - na ramce zbudowanej z materiałów i według instrukcji przekazanych w czerwcu 1985 r. przez Bogusława Święcickiego z pierwszego NZS-u, wtedy świeżo upieczonego absolwenta Wydziału Elektrycznego PŁ – według pamięci Radosława Purgała, - na szybie z flanelą – według pamięci Piotra Swaczyny. List został rozesłany do wszystkich studentów I roku. Adresy pozyskał od sekretarki prorektora ds. studenckich Tomasz Stefaniak, który pełnił wtedy na Politechnice Łódzkiej funkcję Prezesa AZS-u. Całą logistykę wysyłki kilkuset listów zorganizował Piotr Swaczyna, który zaadresował koperty na maszynie, zapakował w nie listy, a następnie ze swoim Tatą wrzucił jednego dnia, niewielkimi partiami do różnych skrzynek pocztowych, we wrześniu 1985 roku.	<u>Powielacz ramkowy do matrycy białkowej:</u> 1. Ramka 2. Błat przyty paździesięowej obustronnie laminowanej /z boków malow. 2x nitrem/ 3. Zawiasy 4. Klejenie matrycy taśmą papierową, podgumowaną "pocztową" /można też przybić/ 5. Matryca podłożona od spodu pod sitem. 6. Ważek 7. Zamiast tego słupka lepiej użyć sprężyny w miwjsu S 8. Gumka 9. Gąbeczka /przyklejona do blatu/ służąca do utrzymywania stosu papieru we właściwym miejscu 10. Gumowe nóżki 11. Papier /ok.100szt./ 12. Farba
NR 2 Grudzień 1985 4-ta rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna i Radosław Purgał Miejsce – mieszkanie śp. Stefanii i Piotra Purgałów, Łódź, ul. Komfortowa 3 m 7 Matryca białkowa na ramce	Str. 1 „13 GRUDNIA” - tekst redakcyjny przypominający represje władzy w stanie wojennym. „CO DALEJ ?” – Artykuł programowy NZS PŁ o aktualnej sytuacji w Polsce i propozycjach niezależnych od władzy działań. ŻYCZENIA na święta Bożego Narodzenia i szczęśliwego nowego roku w Wolnej Polsce.	Str. 2 „MŁODZIE●Z I KRACH REALNEGO SOCJALIZMU” – przedruk fragmentów omówienia wyników badania socjologów Uniwersytetu Warszawskiego. Pokazały one fiasko 40 lat państwowej indoktrynacji. M.in. 2/3 studentów określiło się jako osoby wierzące i praktykujące. Również ponad 2/3 zadeklarowało akceptację dla „niezależnej aktywności społecznej, połączonej z dużym osobistym ryzykiem”. (UWAGA: sporo błędów ortograficznych – wstyd ! - ale też brak biegłości i obycia z pisaniem na maszynie)	BIULETYN INFORMACYJNY NR 2 13 GRUDNIA W czwartą rocznicę wprowadzenia stanu wojennego Niezależne Zrzeszenie Studentów PŁ przypomina : - grudniowa noc stała się początkiem odbierania społeczeństwu zdobyczy wywalczonych sierpniowymi strajkami - zdelegalizowano wolny związek zawodowy "Solidarność" zrzeszający miliony Polaków walczących o wolność i godność pracy - poddano kolejnym represjom działaczy opozycji demokratycznej - zdelegalizowano Niezależne Zrzeszenie Studentów, przełamujące komunistyczny monopol organizacyjny na wyższych uczelniach - przy pomocy ZOMO i SB zdławiono strajki robotników broniących swoich praw do wolności; po raz kolejny milicja strzelała do strajkujących
Nr 3 (nienumerowany) 16.02.1986 r. 5-ta rocznica strajków studenckich i podpisania Porozumienia w Łodzi Stron: 3	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Radosław Purgał i Jan Waliszewski. Miejsce – mieszkanie śp. prof. Włodzimierza Waliszewskiego, w Łodzi, przy ul. Hufcowej 24 m 12 Matryca białkowa na ramce	Str. 1 Strona redagowana wspólnie - informacje z PŁ, Łodzi i Polski Informacja o wystawie „Studenci'81” zorganizowanej w kościele Jezuitów w 5-tą rocznicę strajków Informacja o groźbach prorektora ds. studenckich wobec redakcji Radia „Żak” konsekwentnie broniącej niezależności studenckiej rozgłośni. Informacja o relegowaniu b. przewodniczącego samorządu studenckiego UŁ - Bogdana Ścibuta. Informacja o niskiej wg. wew. materiałów KC PZPR frekwencji młodych ludzi w wyborach do Sejmu PRL Informacja o usunięciu z przyczyn politycznych z seminarium filmoznawczego Instytutu Sztuki PAN studenta II roku polonistyki UW – Dariusza Haussa. Informacja o przyznaniu min. Benonowi Miśkiewiczowi medalu z dedykacją: „Temu, który odważył się być podłym – społeczność akademicka” za zawziętość wobec środowiska akademickiego Poznania.	Str. 2 „LISTOPADOWA CZYSTKA” – przedruk Artykuł o represjach Ministerstwa NiSzw wobec społeczności akademickich Poznania, Gdańska, Warszawy, Krakowa, Wrocławia i Łodzi. Minister Miśkiewicz korzystając z zapisów znowelizowanej ustawy usunął ze stanowisk 70 rektorów, prorektorów, dziekanów i prodziekanów uczelni całej Polski. Wśród nich rektora Uniwersytetu Gdańskiego prof. Taylora i rektora Politechniki Warszawskiej prof. Findeisena. Opis reakcji społeczności akademickich. Na Politechnice Warszawskiej zorganizowano ponad dwutysięczny wiec-pożeganie przez studentów prof. Findeisena w auli głównej PW. Na Uniwersytecie Gdańskim prof. Taylora pożegnał Senat UG, natomiast studenci kolportowali telegram-protest podpisany „Studenci UG” i zbierali podpisy pod listem protestacyjnym. Informacja o zapowiedzi dalszego ostrego „przeglądu kadr” w przypadku stwierdzenia niewłaściwych zachowań środowiska akademickiego.	Str. 3 „STRAJK I POROZUMIENIE W ŁODZI PO PIĘCIU LATACH - szkic” – autor nieujawniony - Marek Wiernik lub Jacek Klinkiewicz. Artykuł dobrze streszczają jego podtytuły: Jak doszło do strajku ?, Strajk i negocjacje, oraz: Czy strajk zakończył się sukcesem ? Strajk został ogłoszony wobec braku reakcji rządu PRL na ogólnopolską listę postulatów studentów. Żądających m.in. większego wpływu na programy nauczania i udziału w kierowaniu wydziałem czy uczelnią. Opis niepowtarzalnej atmosfery strajku – ciągle dyskusje, bieżąca informacja z przebiegu rozmów, niezwykle rozbudowane życie kulturalne i naukowe, eksplozja studenckiej solidarności, dyscypliny i determinacji, doskonała organizacja i porządek. Wynikiem strajku była rejestracja NZS-u – pierwszej niezależnej organizacji studenckiej. Postulaty studenckie znalazły swe tymczasowe odzwierciedlenie w zapisach ustawy o szkolnictwie wyższym, którym ostateczny kres położyła nowelizacja z 1985 roku. PIĄTA ROCZNICA strajku studentów NYS POLITECHNIKA ŁÓDŹ POCZTA NIEZALEŻNA W tym czasie na zlecenie NZS PŁ wydany został przez warszawskie wydawnictwo „STOP”, bloczek Poczty Niezależnej, w piątą rocznicę strajku studentów (UWAGA – „złota” farba !!!). Druk zamówił Piotr Swaczyna u Marka Kamińskiego.

NR 4 19.03.1986 r. 18-ta rocznica protestów studenckich w marcu 1968 Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna i Radosław Purgał Miejsce – domek śp. Józefy Klima - babci Radosława, Żdzary k. Łodzi, ul. Ogrodnicza 9 Matryca białkowa na ramce Stempel NZS	Str. 1 List otwarty do pana prorektora Piotrowskiego Adresowana do prorektora ds. studenckich, utrzymana w tonie groteski absurdu adaptacja wielu tekstów satyrycznych - ośmieszająca określenia PRL-owskiej propagandy dla środowisk opozycyjnych i samych opozycjonistów. „MUR” – przedruk z „Tygodnika Mazowsze” Suche a jednak budzące grozę i poruszające informacje dotyczące <i>muru berlińskiego</i> – m.in. liczba ponad 170 zabitych uciekinierów przy próbie sforsowania.	Str. 2 List otwarty – oświadczenie prof. Karola Taylora Adresowane do Rady Głównej NiSzW oświadczenie obnażające kłamstwa Goebbelsa stanu wojennego – min. Jerzego Urbana na temat przemówienia profesora, jako rektora UG na pogrzebie Marcina Antonowicza – studenta I roku Wydziału Chemii UG. Marcin został zatrzymany w Olsztynie i pobity ze skutkiem śmiertelnym przez ZOMO w I-szą rocznicę zamordowania przez SB Ks. Jerzego Popiełuszki. „MARZEC 1968, MARZEC 1986” – przedruk-skrót Krótką, kilkudzaniowa nota historyczna o protestach studenckich w marcu 1968 r. – podpisana pseudonimem <i>Aleksander Wołyński</i> (prawdopodobnie Ryszard Czarnecki – wtedy NZS UW r.) WYDARZENIA – informacje o represjach aparatu bezpieczeństwa PRL wobec uczestniczącej w działaniach opozycji młodzieży studenckiej i szkolnej.	Biuletyn Informacyjny NZS PRL str. 2 ***** Prof.dr.hab. Karol Taylor Gdańsk, 12 XII 85 Katedra Biologii Molekularnej U.Gd., ul. Kładki 24, 80-822 Gdańsk Rada Główna Szkolnictwa Wyższego Warszawa Na ręce najwyższego organu kolegijskiego szkolnictwa wyższego w Polsce kieruję następujące oświadczenie: Wypowiedź rzecznika rządu Jerzego Urbana na konferencji prasowej w dniu 10 XII 85 dotycząca przesłuchania mnie przez prokuratora w dniu 5 XII 85 jest równie zgodna z prawdą jak jego stwierdzenie z tej samej konferencji, że nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym stanowiła umocnienie samodzielnosci uczelni. Prawdą jest natomiast, że w czasie przesłuchania odmówiłem komentowania treści mojego przemówienia nad trumną studenta Uniwersytetu Gdańskiego Marcina Antonowicza w Olsztynie. Autorem sugestii zawartych rzekomo w moim przemówieniu, o których była mowa na konferencji prasowej jest p. min. Urban. Nigdy nie wypowiedziałem się, że śmierć Marcina Antonowicza została spowodowana bezpośrednio przez funkcjonariuszy milicji – sprawa ta być może zostanie wyjaśniona w śledztwie. Uważam natomiast i uważam nadal, że od momentu zatrzymania obywatela, siły prządkowe stają się odpowiedzialne za jego zdrowie i życie. To przeświadczenie było podstawą mojej wypowiedzi nad trumną studenta Uniwersytetu, którym kierowałem: "ci, których powinnością jest ochrona życia, co najmniej zaniedbali swe obowiązki". Zwracam szczególną uwagę na zdanie wyrwane z kontekstu przesłania ogólny wyźwięk mojego przemówienia. Jestem przekonany, że przemówienie to, a także udział władz uczelni w pogrzebie przyczyniło się do jego spokojnego przebiegu. prof. Karol Taylor, b. rektor Uniw. Gd. do wiadomości: Rodzice tragicznie zmarłego Marcina Antonowicza Rektorszy Uniwersytetów kadencji 1984/85 *****	
NR 5 02.04.1986 r. „Bitwa” o utrzymanie niezależności Studenckiego Radia „ŻAK” Stron: 4	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „OD REDAKCJI” Artykuł redakcyjny przedstawiające plany redakcji co dalszego kształtu biuletynu oraz zachęcający studentów do udziału w niezależnym życiu szeroko rozumianego środowiska akademickiego. „MICZENIE „ŻAK”-a” – prawie dwustronicowy artykuł Marka Wiernika (pseudonim <i>Angelika Kinass</i>) Szeroka relacja z obrony niezależności Studenckiego Radia ŻAK przed kuratelą czynników partyjnych PŁ. Opis działań władz PŁ zmierzających do ubezwłasnowolnienia radia – decydujący wpływ przedstawiciela rektora na skład Rady Programowej i odgórne wyznaczanie Redaktora Naczelnego radia. Analiza przyczyn twardego kursu Rektora PŁ wobec radia ŻAK – całkowita uległość wobec linii partyjnych twardogłowych zmierzającej do likwidacji wszelkich przejawów niezależności studenckiej.	Str. 2 „MICZENIE „ŻAK”-a” – cd. ze str. 1 Opis nieformalnych, destrukcyjnych w stosunku do radia działań osób działających wprost z nadania lub inspirowanych przez Komitet Uczelniany PZPR. Działania „byłych żakowców” nadające problemowi zamilknięcia radia szeroki rozgłos. Studencki bojkot i w konsekwencji całkowite fiasko próby powołania przez rektora „nowego” radia. Podjęcie przez rektora pod presją zbliżającego się Ogólnopolskiego Przeglądu Piosenki Turystycznej „YAPA” rozmów z „żakowcami”, w wyniku których udaje się zachować względną niezależność tej autentycznie studenckiej rozgłośni. Po ponad miesięcznym milczeniu głośniki w pokojach akademików przekazały komunikat o powrocie ŻAK-a i rozpoczęło się nadawanie przerwanych programów.	Str. 3 „LUDZKIE OBLCZE KOMUNIZMU” dwuczęściowy artykuł Marka Wiernika (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i>) - opracowany na podst. artykułów z Tygodnika „Mazowsze” „PRL” Opis przebiegu procesów rewizyjnych Władysława Frasyniuka, Bogdana Lisa i Adama Michnika – praktycznie zatwierdzenie przez Sąd Najwyższy PRL modelu bezprawia procesu politycznego zastosowanego wobec podsądnych przez sądy pierwszej instancji. Informacja o rozpoczęciu procesu przeciwko przywódcom Konfederacji Polski Niepodległej – L. Moczulskiemu, K. Królowi, A. Szomańskiemu, A. Słomce i B. Wójcikowi. „ZSRR” Informacja o urzeczywistnianiu w ZSRR ideałów komunistycznych - blisko 19 mln zamordowanych ofiar w latach 1921 – 60.	Str. 4 „ ZSRR” – cd. ze str. 3 Opis ponurej rzeczywistości represji systemu komunistycznego wobec opornych dla programu KPZR. GUŁag liczył wtedy nadal 2000 łagrów (w tym 114 dla kobiet i dzieci, 39 obozów zagłady – pracy przy reaktorach atomowych) i 300 więzień politycznych. Opis represji wobec Andrieja Sacharowa oraz innych bardziej znanych opozycjonistów i przedstawicieli ujarzmionych przez ZSRR narodów. „W KILKU ZDANIACH” – informacje różne: - skazanie studenta – drukarza Tygodnika „Mazowsze” - wiec na dziedzińcu UW w rocznicę Marca’68 - zatrzymanie i sądenie w trybie doraźnym trzech studentów z Warszawy - aresztowanie i proces braci Waldemara i Marka Rusakiewiczów z Gorzowie Wlkp. - ukonstytuowanie Łódzkiego Komitetu Kultury Niezależnej - Radio „S” Ziemi Łódzkiej nadało audycję 08.02.1986 r.
NR 6 19.04.1986 r. 46-ta rocznica zamordowania przez NKWD polskich oficerów w Katyniu Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „OSTRZEGAMY I RADZIMY” – przeróbka satyrycznego tekstu o rozwiązywaniu chronicznych w PRL problemów z brakiem papieru toaletowego za pomocą „Trybuny Ludu” i „Żołnierza Wolności”, których „wartość merytoryczna nie odbiega od wartości duchowych zawartych w 25 cm papieru toaletowego”. „WYJAŚNIENIE” – wyjaśnienie autorstwa Marka Wiernika (pseudonim <i>Angelika Kinass</i>) na marginesie rezonansu, który wywołał wśród władz PŁ jego artykuł o konflikcie wokół SR ŻAK. Zapewnienie o kierowaniu się rzetelnością a nie osobistymi antypatiami w opisie negatywnych „bohaterów” próby podporządkowania radia czynnikom partyjnym PŁ. „RZETELNOŚĆ NAUKI – PRAWDZIWIW REALIZM” – notatka autorstwa Radosława Purgała (pseudonim <i>Andrzej Chadek</i>) o odczycie wygłoszonym przez prof. J. Dietricha z Politechniki Śląskiej do członków kół SIMP i SEP na PŁ na temat etyki inżynierskiej. M.in. informacja o odważnie przedstawionej na publicznym forum opinii profesora o konieczności zniesienia zapisu o kierowniczej roli PZPR w konstytucji PRL, w kontekście możliwości rozwoju Polski. „PSYCHOLOGIA NA SŁUŻBIE SB-cji” – informacja o utworzeniu na UW studium psychologicznego dla funkcjonariuszy MSW jako nowym zagrożeniu dla opozycji.	Str. 2 „46-ta ROCZNICA” – artykuł Marka Wiernika (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i>) Artykuł wspomnieniowy oddający cześć zamordowanym przez NKWD w Katyniu polskim oficerom, „którzy Ojczyźnie ofiarowali swój skarb największy – swoje życie”. Informacje i dane liczbowe o polskich obywatelach i żołnierzach, którzy znaleźli się w sowieckiej strefie okupacyjnej oraz o wykryciu olbrzymich braków wśród kadry oficerskiej przy tworzeniu armii Andersa. Opis struktury społecznej i zawodowej więźniów Starobielska, Kozielska i Ostaszkowa – „40 profesorów, ponad 1000 adwokatów, ok. 400 lekarzy, setki nauczycieli i inżynierów oraz literaci, dziennikarze, artyści i księża. Słowem była to elita polskiej inteligencji.” Informacja o niemieckich ekshumacjach w Katyniu w kwietniu 1943 r. wraz z cytatem chirurga Burdenki z 1946 roku o wielu podobnych „Katyniach” w rosyjskiej ziemi. Przedstawienie eksterminacji polskiej inteligencji jako „przygotowania gruntu do utworzenia w Polsce reżimu oddanego ZSRR”. „Pamiętajmy więc ...” - apel o przełamywanie zwoju milczenia osnutej wokół śmierci polskich oficerów.		

NR 7-8 18.05.1986 r. 50-ta rocznica ślubowania akademickiego na Jasnej Górze Stron: 4	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „ARESztOWANIE” – informacja własna o zatrzymaniu pod zarzutem uczestnictwa w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” mgr inż. Zbigniewa Kucharka– pracownika technicznego Wydziału Mechanicznego PŁ. Także o rewizji w domu i w pracy. „CHWAŁA NAM...” – informacja opracowana na podstawie artykułu w Biuletynie „Solidarności” UŁ. Utrzymana w ironicznym tonie informacja o przyznaniu PŁ nieco większych kompetencji i uprawnień jako nagrody za „zadowolający stan giętkości karków i kręgosłupów”. Prześmiewcza konstatacja, że to być może „marcowym docentem” śnią się teraz profesury. „MIMO WSZYSTKO DIALOG” – relacja studenta II roku z wymiany poglądów z tzw. prawdziwym komunistą, który w chwili szczerości stwierdził, że gdyby nie „junta [Jaruzelskiego]” to komuniści z przekonania zaprowadziliby sprawiedliwość społeczną. Że to dzięki komunistom jego rozmówca nie jest głodny, może żyć w pokoju i się uczyć. Student stwierdził, że nie zna kraju rządzonego przez komunistów, gdzie ludzie są szczęśliwi a na wszystko potrzeba tam jaśniepańskiej zgody władzy.	Str. 2 „MARZEC 1968 W POLITECHNICIE ŁÓDZKIEJ” – artykuł napisany najprawdopodobniej przez Andrzeja Wilczkowskiego, pracownika naukowego Wydziału Mechanicznego PŁ (pseudonim <i>Stefan</i>) Przypomnienie genezy marcowego wrzenia na polskich uczelniach będącego reakcją na brutalne rozpędzenie wiecu na Uniwersytecie warszawskim zorganizowanego w proteście przeciw zdjęciu ze sceny Teatru narodowego „Dziadów” Adama Mickiewicza . Akademicka Łódź początkowo kierowała się solidarnością ze studentami Warszawy, ale po pojawieniu się postulatów i wyłonieniu reprezentantów wydarzenia w Łodzi zaczęły toczyć się własnym biegiem. Po uwięzieniu przedstawicieli studentów miała miejsce nieudana, 24-godzinna próba strajku. Zaczęła się fala represji – relegowania i „zsyłki” do wojska studentów oraz zwolnienia z pracy pracowników akademickich różnych szczebli. Jak zwykle w takich chwilach również na PŁ okazało się kto jest kim – z jednej strony godna podziwu postawa starszych profesorów z prof. Alicją Dorabalską i prof. Michałem Jabłońskim na czele a z drugiej serwilizm i tępa zawziętość późniejszych „marcowych docentów” (m.in. Banasiaka, Wasiaka i Rydlewicza) pod wodzą rektora prof. Jerzego Wenera. Konstatacja o Marcu’68 jako odruchu „walki z kłamstwem i nienawiścią zawartą w totalitarnej ideologii komunistycznej”.	Str. 3 „STUDENCKIE WYBORY” – artykuł Marka Wiernika (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i>) Przeciwstawienie dwóch zgromadzeń studenckich mających miejsce na początku maja 1986 roku. Z jednej strony opis udziału reprezentacji studentów w będącym pokłonem dla władzy, pochodzie 1-majowym – było to kilkunastu studentów wylosowanych spośród najbardziej zagrożonych skreśleniem z listy studentów, członków władz ZSP, ZSMP i Rady Osiedla PŁ. Czyli w skali kraju „może tysiąc, może dwa”. W przeciwstawieniu opis pielgrzymki młodzieży akademickiej na Jasną Górę, która jednocześnie była obchodem złotego jubileuszu ślubowania akademickiego, jakiego w 1936 roku dokonała 20-tysięczna (na ogólną liczbę 48 tys.) rzesza studentów. W roku 1986 cytowane w artykule słowa rotacji przysięgi powtarzało ponad 40 tys. obecnych na pielgrzymce w dniach 3 i 4 maja studentów, w których – zdaniem autora – musiały budzić one myśli o „suwerennej i silnej Polsce” zakorzenionej „w dziedzictwie, z którego wyrastamy”. Konstatacja o wynikającym już samej z proporcji liczb biorących w obu zgromadzeniach studentów wyborze przez nich dokonanym.	Str. 4 „CZAS REFLEKSJI” – artykuł „NN” (pseudonim <i>Chrobry</i>) Przemyslenia autora o mocno ograniczonych możliwościach rozwoju szeroko rozumianego środowiska akademickiego pod rządami represyjnej ustawy o szkolnictwie wyższym. Smutna konstatacja o poważnym zagrożeniu dla dobra jakim jest nauka przez silną podległość uczelni czynnikiem komunistycznym oraz uprawnienia weryfikacyjne członków PZPR wobec kolegów naukowców. Podobnie przez przedstawicieli ZSP i ZSMP wobec kolegów studentów. Zideologizowanie i brak autonomii uczelni oraz nauki, a zwłaszcza badań naukowych i dydaktyki podważa samą ich istotę i rzetelność – zwłaszcza w zakresie dyscyplin humanistycznych. Podstawą zdobywania wiedzy na poziomie akademickim powinno być nieskrępowane myślenie, o którym trudno już mówić przy podporządkowaniu dydaktyki polityce. Informacja o możliwości realizowania się i chociaż częściowo poczucia osobistej wolności w ramach niezależnej działalności w NZS PŁ.
NR 9 12.06.1986 r. Numer pożegnalny na koniec roku akademickiego Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „BADZCIE CZUJNI” – dedykowany członkom Komitetu Uczelnianego PZPR satyryczny wiersz z 1982 roku obśmiewający akcję tropienia i zdzierania kolportowanych na Politechnice wydawnictw niezależnych. „OD REDAKCJI” – pożegnalny artykuł redakcyjny podsumowujący pierwszy rok działalności BI NZS PŁ. Deklaracja o świadomości braków technicznych i merytorycznych pisma w kontekście obciążenia redaktorów-studentów własnymi studiami. Konstatacja o przekonaniu redakcji o słuszności i ważności faktu powołania i wydawania biuletynu. Uznanie niezależnej od władzy działalności skupionej wokół wydawania biuletynu za konkretny krok w przywracaniu wolnościowego „etosu obecnych pokoleń studentów”. Zapowiedź kontynuacji rozszerzonej działalności w przyszłym roku akademickim. Na pożegnanie życzenia „powodzenia w egzaminach oraz przyjemnych wakacji”. „DOKUMENTY” – publikacja fikcyjnej ustawy z dn. 10.VI.86 r. o zwalczaniu „bicia piany”, na postawie której, wzorem PRL-skiej cenzury został „wycięty” z biuletynu artykuł „Przed X Zjazdem PZPR” – patrz str.2.	Str. 2 „CIOS” – informacja autorstwa Marka Wiernika (pseudonim <i>Angelika Kinass</i>) o aresztowaniu przez SB po 4,5 latach bezowocnych usiłowań członka RKW i TKK NSZZ „Solidarność” Zbigniewa Bujaka, który cieszył się olbrzymią sympatią wśród opozycji. „PRZYWRACANIE PORZĄDKU” – fragment wiersza Stanisława Barańczaka. Poetycki a przez to przejmujący opis zastraszania stosowanego przez SB wobec opozycjonisty. „DZIEŃ POWSZEDNI KOLPORTERA I DRUKARZA PRASY NIEZALEŻNEJ” – dwa spojrzenia z całkowicie różnej perspektywy. Opis dnia powszedniego drukarza podziemnego wydawnictwa z jego perspektywy – za „Małą Polską” nr 43. Informacja Dyrektora Centrum Studiów Polityki i Propagandy ANS KC PZPR o podziemnej działalności wydawniczej – za „Biuletynem Dolnośląskim” nr 2/70 Henryk Taładaj: PRZED X ZJAZDEM PZPR [----] /Ustawa z dn. 10.VI.86 r. O zwalczaniu „bicia piany” /Dz.U. nr 1 poz. 1// – naśladująca zapis PRL-owskiej cenzury informacja o „wycięciu” artykułu sekretarza KU PZPR na postawie ustawy o zwalczaniu „bicia piany” opublikowanej na pierwszej stronie biuletynu.	Wiersz ze str. 1 Wiersz ze str. 2	Wiersz powstał na Uniwersytecie Łódzkim i zawierał zwrotkę dodatkową: <i>Byśmy wam nie zaszkadzili W awansach na profesorów, Dziekanów i dyrektorów, Docentów i doktorantów, A zwłaszcza kolaborantów.</i> Dziś nie jesteśmy pewni, czy zwrotkę tę uznaliśmy za zbyt ostrą, czy też skrót wynikał z układu pisma.

Nr 10 Niedatowany – najbardziej prawdopodobna data druku: wrzesień 1986 Numer Specjalny List powitalny do studentów I roku - rok akademicki 1986/87 Stron: 2 Była też kolportowana wersja jednostronicowa (tylko str. 1)	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „DROGA KOLEŻANKO DROGI KOLEGO” U progu studenckiego życia wita Was Niezależne Zrzeszenie Studentów „Trochę historii” – składanka opracowana przez Radosława Purgała (pseudonim <i>Andrzej Chadek</i>) – prawdopodobnie na podstawie tych samych materiałów co szkic w BI NZS PŁ nr 3, str. 3. Wstępniak oparty na nocie historycznej opisującej genezę powstania NZS oraz wcześniejszych (podporządkowanych reżimowi) organizacji studenckich, głównie SZSP. We wstępniaku wskazano również uwarunkowanie historyczne sytuacji dnia codziennego nawiązując zarówno do wydarzeń Sierpnia '80, jak również kierowniczej roli PZPR w kształtowaniu polityki i spraw bieżących obywateli państwa. Na tym tle przypomnieliśmy postulaty strajkowe – wspólne dla robotników i inteligencji – mając na celu kultywowanie ich etosu i niezapominanie, iż są sprawy ważniejsze od kwestii doczesnych związanych li tylko z zabawą i uczeniem się.	Str. 2 „CO NA DZIŚ”- tekst autorstwa Marka Wiernika (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i>) W treści poinformowano studentów I roku, iż w roku 1985 Sejm PRL dokonał niekorzystnej dla środowiska akademickiego nowelizacji ustaw dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego. Nowele te zmierzały bowiem do okrojenia autonomii szkół wyższych oraz ograniczenia praw i możliwości działania samorządów studenckich. Zapowiedziano pojawienie się działań NZS PŁ zmierzających do realizacji idei samokształcenia studentów w obrębie „wiedzy społecznej, ekonomicznej i w zakresie historii najnowszej”. „PIERWSZE KROKI”- tekst autorstwa Marka Wiernika (pseudonim <i>Angelika Kinass</i>) W części końcowej Biuletynu zwróciliśmy uwagę na szczątkowe możliwości niezależnego działania w obrębie uczelni, tj. wybieranie starostów grup dziekańskich. Sprawa ta była o tyle ważna, iż dawała okienko nadziei, iż właściwie dobrane osoby będą mogły prowadzić sprawy quasi związane z samorządem studenckim. W ramach promocji zwróciliśmy również uwagę – skierowaną głównie do „pierwszo roczniaków” na środowisko i rozgłośnię Studenckiego Radia „ŻAK”.	Ten numer Biuletynu był kolportowany w ten sam sposób co Nr 1, będący powitaniem studentów I roku PŁ w roku akademickim 1985/86. Mimo kontrakcji SB adresy ponownie zdobył swoimi sposobami Tomasz Stefaniak. Całą logistykę wysyłki kilkuset listów powitalnych we wrześniu 1986 roku zorganizował również Tomasz Stefaniak przy wielkim wsparciu śp. Małgorzaty Skrzyckiej i częściowo także kolegów z AZS-u PŁ.	
NR 11 05.10.1986 1-sza rocznica zamordowania przez ZOMO Marcina Antonowicza Stron: 4	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Tomasz Stefaniak i NN z AZS-u Miejsce - siedziba Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi, ul. Sienkiewicza 34 Powielacz bębnowy - matryca białkowa – własność Zarządu Środowiskowego AZS w Łodzi Stempel NZS	Str. 1 „OD REDAKCJI” - tekst redakcyjny powstał na kanwie przytoczonego wiersza Tomasza Jastruna pt „Lekcja historii narodowej”. W tekście bezpośrednio nawiązaliśmy do rozpoczętego roku akademickiego (to jakby kontynuacja powitania studentów w związku z rozpoczętym rokiem akademickim) wskazując na istotę i znaczenie bieżących wydarzeń w kraju, w tym na powszechną amnestię dla więźniów politycznych PRL. Na tym tle zasugerowaliśmy nadzieję na możliwość stopniowego odradzania się ducha demokratycznego w kraju i powrotu do ideałów Porozumień Gdańskich. Wskazaliśmy również, iż w dalszym ciągu – pomimo kroków amnestycznych – poza pracą pozostawali Jerzy Kropiwnicki i Grzegorz Palka, a także prof. Leszek Nowak. Jednocześnie przybliżyliśmy postać prof. L. Nowaka wskazując, iż w dalszym ciągu nie może wyklądać na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdyż naraził się władzom swoimi analizami prawnofilozoficznymi na temat marksizmu. „WITAMY NA WOLNOŚCI” – poinformowaliśmy, iż 15.09.1986 r. umorzone zostało postępowanie karne przeciwko Zbigniewowi Kucharczykowi (pracownikowi technicznemu Wydziału Mechanicznego PŁ) za rozpowszechnianie i kolportaż wydawnictw tzw. „drugoobiegowych”.	Str. 2 „PAMIETAJMY O MARCINIE”- tekst opracowany na podstawie nr 13-go „Praworządności” przez Radosława Purgała (pseudonim <i>Andrzej Chadek</i>) Było to wspomnienie o wydarzeniach z przed roku, które rozegrały się w Olsztynie w dniu 19.10.1985 r. Trójka przyjaciół „pierwszoroczników” szła późnym wieczorem ulicami Olsztyna i natknęła się na patrol milicji ZOMO. W skutek utarczek słownych milicjanci wciągnęli Marcina Antonowicza do milicyjnej ciężarówki. Niedługo po tym fakcie pogotowie olsztyńskie zostało wezwane na miejsce tego zdarzenia, do – jak określili to milicjanci – wypadku polegającego na wypadnięciu Marcina z tejże ciężarówki, w skutek czego stracił przytomność. Z relacji lekarzy, którzy się nim opiekowali przebieg zdarzeń musiał być odmienny. Marcin Antonowicz masz stłuczone płyty czołowe mózgu – co przyczyniło się do jego śmierci – lecz było to wtórne wobec wyraźnych śladów uderzeń płaskim narzędziem w potylicę czaski. Zdaniem lekarzy operujących Marcina takie obrażenia nie mogły powstać – jak dowodzili milicjanci – wskutek nieszczęśliwego wypadku, tj. przypadkowego wypadnięcia Marcina z ciężarówki.	Str. 3 Biuletyn zawierał również informacje bieżące: Informację opracowaną przez Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>M.J.</i>) nt. spotkania opozycji demokratycznej w Gdańsku (w dniu 29.09.1986r.), w wyniku którego powołano Tymczasową Radę Krajową NSZZ SOLIDARNOŚĆ mającą podjąć jawną działalność w celu próby wypracowania kompromisu z komunistyczną władzą podyktowanego katastrofalną sytuacją gospodarczą. Informację własną o przeprowadzeniu rozmów ostrzegawczych funkcjonariuszy SB (w dniu 11.09.1986 r.) z trzema studentami PŁ: Tomaszem Plichem (Radio „Żak”), Krzysztofem Zamolskim (samorząd uczelniany PŁ), Tomaszem Stefaniakiem (działaczem samorządowym i prezesem AZS PŁ). Za Tygodnikiem MAZOWSZE nr 181 wskazaliśmy również na akcję władz skierowaną na ujawnianie działaczy i działalności demokratycznej opozycji poprzez przeprowadzanie rozmów ostrzegawczych, zgarnianie z ulicy lub z miejsc zamieszkania typowanych osób i przeprowadzanie z funkcjonariuszami SB rozmów dyscyplinujących (w ich mniemaniu) ostrzegawczych.	Str. 4 cd. ze str. 3 Wypowiedź Jana Lityńskiego o konieczności podjęcia nawet budzącego kontrowersje legalnego działania – częściowego samoograniczenia - dla poprawy sytuacji egzystencjalnej narodu w kontekście diagnozy o fatalnej kondycji kraju. „W TROSCE O CZYSTOŚĆ UMYSŁU”- tekst autorstwa Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>Bayard</i>) Tekst poświęcony kwestii filozofii w aspekcie rozumienia kwestii doczesnych związanych z życiem społecznym w zniewolonym społeczeństwie. Tekst dokonuje analizy tzw. myśli marksistowskiej w konfrontacji do nurtu myśli filozoficzno-socjologicznej nie spalonej marksizmem. Na tym tle autor zwrócił uwagę na wartość jaką jest samodzielne poszukiwanie prawdy o życiu społecznym poza oficjalną wykładnią tego tematu na zajęciach z marksizmu-leninizmu. Początek - str. 1:

Nr 12 28.11.1986 r. Prawdopodobnie pierwszy numer drukowany przez Piotrkę Swaczną po „prawie-wpadce” Tomka Stefaniaka i „spaleniu” miejsca w AZS-e. Wersja pierwsza tego numeru – nieudany druk na nowym powielaczu? Może mały nakład? Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Bez stempla NZS	Str. 1 Strona redagowana wspólnie - informacje z PŁ, Łodzi i Polski „PODZIĘKOWANIE” od NZS PŁ do Łódzkiego Zespołu Oświaty Niezależnej za dofinansowanie i druk serii Zeszytów Samokształceniowych NZS. Informacja za KOS nr 103 o spotkaniu w dniu 11.10.1986 r. przedstawicieli Solidarności Nauczycielskiej oraz Oświaty Niezależnej w Gdańsku Informacja o wyborze w dniu 25.10.1986 r. w imię „centralizmu demokratycznego” nowego I sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR PŁ, którym został doc. „marcowy” towarzysz Banasiak z Wydziału Mechanicznego PŁ. Wskazaliśmy również (tekst mało czytelny) na wymuszanie przez władze składania oświadczeń tzw. lojalek wobec PZPR kierowanych do środowiska akademickiego, w tym Politechniki Łódzkiej. Za Tygodnikiem MAZOWSZE nr 186 podaliśmy informację, że Urząd ds. Wyznań w swoim oficjalnym „pro memoria” uznał za nietakt zaproszenie skierowane przez Episkopat do rektorów i senatów szkół wyższych na akademicką pielgrzymkę do Częstochowy oraz zaproszenie strażaków na parady w dniu św. Floriana.	Str. 2 „SOCJALIZM A KOMUNIZM”- artykuł opracowany przez Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>M.J.</i>) Autor uznał za nadużycie używanie terminu „realny socjalizm” w stosunku do totalitarnych systemów politycznych Polski i pozostałych „demoludów”. Za Andrzejem Sadowskim autor wypunktowuje fundamentalne różnice między komunizmem a socjalizmem funkcjonującym wtedy w krajach skandynawskich czy Austrii i Szwajcarii. SOCJALIZM: zmiany poprzez ewolucję, etyka przed ekonomią, demokracja, władza parlamentu i wolna gra sił politycznych, równość praw politycznych obywateli i ich zrzeszeń, różne formy własności. KOMUNIZM: zmiany poprzez rewolucję, etyka wtórna wobec historycznie zdeterminowanego ustroju ekonomicznego, monopolistyczne panowanie jednej partii, wola obywateli nie ma żadnego znaczenia, ustrój gospodarczy oparty na własności państwowej, dogmat upaństwowienia ma priorytet nad dochodowością.	Zeszyty Samokształceniowe NZS – suplement do programu uczelni technicznych Pomysł wydania wspólnie z Łódzkim Zespołem Oświaty Niezależnej serii Zeszytów Samokształceniowych NZS był odpowiedzią na wyznaczoną przez MNiSzW indoktrynującą rolę tzw. bloku przedmiotów społeczno-politycznych. Nawiązywał też do postulatu ze strajku 1981 roku wprowadzenia oferty przedmiotów humanizujących, z możliwością wyboru przez studenta własnej sekcencji w dowolnych latach studiów. Realizował także linię wyznaczoną przez grupę samokształceniową funkcjonującą w ramach Duszpasterstwa Akademickiego przy kościele OO. Jezuitów w Łodzi przy ul. Sienkiewicza 60. Duchowy opiekun naszej grupy O. Jacek Pleskaczyński SJ zwykł mawiać - „Ludzie dzielą się na samouków i nieuków”. Głównym realizatorem przedsięwzięcia ze strony ŁZON był Tomasz Filipczak. ZESZYTY SAMOKSZTAŁCENIOWE NZS ZESZYT 1 Filozofia Niezależne Zrzeszenie Studentów Politechniki Łódzkiej W. Michalczyk 1. PODSTAWOWE SPRZECZNOŚCI MARXIZMU Rosnący cywilizacji jest procesem ściśle związanym z rozwojem nauki i jako taki jest też procesem nieograniczonym. Ten fundamentalny dla współczesnej filozofii pogląd sprowadza do podstaw teorii Marksa. Marksa idzie jednak dalej i stara się ustalić mechanizm wynika z. walki klasowej, przy czym podział na klasy antagonizujące nie ma się wiązać wyłącznie z relacją własności do środków produkcji /podział na klasy posiadającą i nieposiadającą. Relacja ta, w wyniku postępujących przemian społecznych ulega przeobrażeniu, jednakże posiadającego przez Marksa powstania społeczeństwa „marksiowskiego”, utworzonego w wyniku rewolucyjnego przesilenia prywatnej własności środków produkcji. Ten samizm marksiowskiej klasowości, związany z likwidacją w klasie w ogóle, a na klasy antagonizujące w szczególności, jest utopijny w zakresie s powstaniem społeczeństwa bezkonfliktowego, w którym do ewentualnych i przesilających konfliktów mogą doprowadzić tylko pozostałości dawnej klasy posiadającej. Ischodni wyraża sprzeczność między humanizacją przez Marksa nieograniczonego rozwoju społeczeństwa a nagłym zanikiem jedynego postulewonego przesad mechanizmem rozwoju, jakim jest marksowska walka klas. Many tu bowiem do wyboru: albo przyjmiesz za Marksem jego jedyny skądś rozwijający społeczeństwo i wobec tego musisz konsekwentnie odrzucić rozwój społeczeństwa porównywalnego, w którym - wynika ten przesądnie dalsze, albo wyoboczasz od humanizmu przez Marksa nieograniczonego rozwoju społeczeństwa musimy uznać, że jego jedyni i samikający przypadku powinności się dorywać i innych konfliktów generalizujących rozwój, nie związanych już z własnością prywatną w marksowskiej porównywalnym społeczeństwie „bezkonfliktowym”. W obu przypadkach dechodzący do sprzeczności, która jest wewnętrzna sprzecznością teorii. Praktyka współczesna wykazuje, że rzeczywistość jest górsza od każdej z dwóch powyższych możliwości, gdyż klasy te razem. W wyniku teoretycznego odwołania się do konfliktowości masowych społeczeństw, konflikty te nie są konstruktywnie rozwiązywane, nie przyodają się więc do rozwoju, natomiast niebezpiecznie się rozrastają. Wynikając z teorii Marksa stworzyły sobie patologiczny system, który nie może być trwały - społeczeństwo ekstremalnie konfliktowe i nierównoważące się. Niedostępnia naszego systemu nie sprzeczą się zatem ze snieszkodzenia poszerze poprawnej teorii, a wręcz przeciwnie - wypadają się z jej podstawowych błędów logicznych.
Nr 12 13.12.1986 r. Wersja druga tego numeru. 5-ta rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Stempel NZS	Str. 1 Strona redagowana wspólnie - informacje z PŁ, Łodzi i Polski – powtórzono trzy informacje: „PODZIĘKOWANIE” od NZS PŁ do Łódzkiego Zespołu Oświaty Niezależnej za dofinansowanie i druk serii Zeszytów Samokształceniowych NZS. Informacja o wyborze w dniu 25.10.1986r. w imię „centralizmu demokratycznego” nowego I sekretarza Komitetu Uczelnianego PZPR PŁ, którym został doc. „marcowy” towarzysz Banasiak z Wydz. Mech. PŁ. Wskazaliśmy również na wymuszanie przez władze składania oświadczeń tzw. lojalek wobec PZPR kierowanych do środowiska akademickiego, w tym Politechniki Łódzkiej. Podano też dwie nowe informacje: Wyraziliśmy nadzieję na możliwą poprawę autentyczności i niezależności Rady Osiedla PŁ w kontekście niewybrania przez sejmik wyborczy kilku „zsypanców”, którzy byli dalecy od samorządności. Zacytowaliśmy fragment TM nr 187, w którym autor „Świadek” docenia dynamikę działania grup wydawniczych na tle pewnego marazmu widocznego w innych środowiskach opozycyjnych.	Str. 2 ..... BI NZS PŁ nr 12 ..... strona 2 ..... GRUDZIEŃ '81 <u>PRZYWRACANIE PORZĄDKU /fragment/</u> Według niepotwierdzonych doniesień, które traktować należy ostrożnie. Według niepotwierdzonych doniesień, które dotarły z opóźnieniem spowodowanym przez niesprzysięgając śniegi i nasłoki. Według niepotwierdzonych doniesień pocumiało się za daleko w łapczywym chwytniu powietrza w płuce, zatracano poczucie rzeczywistości w odnawie przyjmowania korniaków, zakłócono dialog kastołu ze szczęką, z winy tej ostatniej. Według niepotwierdzonych doniesień, trudno się dziwić. Trudno się nicnowicie dziwić, zdumiewającej reakcji. Reakcji spowodowanej wola przywrócić porządku, tak aby każdy wiedział, gdzie jest jego miejsce. /.../ Według niepotwierdzonych doniesień, zabitych jest tylko siedmiu, co to znaczy siedmiu zabitych, cała operacja kosztowała niewiele, sprawność i tempo mogły naprawdę zaimponować, i nawet gdyby tych trupów, tych wdów, tych kałuż krwi było siedemnaście, lub siedemdziesiąt, co to w ko, on znaczy. STANISŁAW BARAŃCZAK Na zakończenie, tradycyjnie - ale szczerze - życzymy wszystkim /w tym czasie wszelka moc truchleje, więc również i tym, dla których ta zadrukowana kartka papieru jest solą w oku/ zdrowych, pogodnych i spokojnych świąt Bożego Narodzenia, oraz szczęśliwego, miejmy nadzieję, że lepszego 1987 roku. Redakcja	ZESZYTY SAMOKSZTAŁCENIOWE NZS ZESZYT 2 EKONOMIA Niezależne Zrzeszenie Studentów Politechniki Łódzkiej Łódzki Zespół Oświaty Niezależnej SUPLEMENT DO PROGRAMU UCZELNI TECHNICZNYCH Oficyna Wydawnicza POKOLENIE Warszawa 86 Dla studentów Politechniki Łódzkiej 35 zł dofinansowanie: ŁZON i NZS PŁ CENA: 80zł.

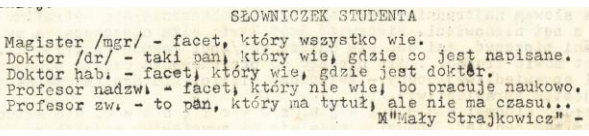
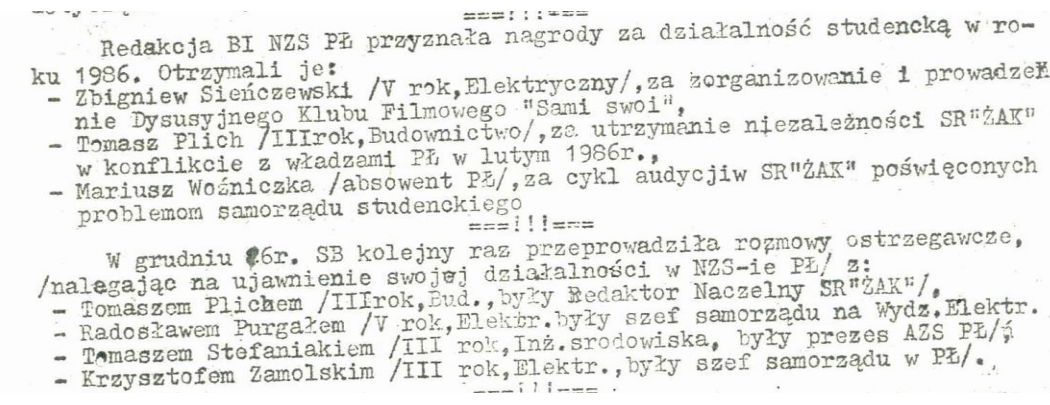

Oświadczenie Komisji Krajowej NZS z 10.01.1987 r

„NZS w aktualnej sytuacji społeczno-politycznej deklaruje pozostanie w konspiracji. Pragnie bronić i rozwijać autonomię środowiska i tradycyjne wolności akademickie. Propagować wśród swoich członków i całej wspólnocie akademickiej postawę i wartości demokracji oraz wolności osobistej. Bronić interesów socjalno-bytowych studentów. Dążyć do stworzenia systemu studiów odpowiadających wymaganiom współczesności. Poszerzać zasięg wolnego słowa, rozwijać niezależną kulturę, sztukę i myśl studencką. Podejmować działania polityczne adekwatne do sytuacji na uczelniach w kraju. Działania NZS-u pragniemy oprzeć o zasady etyki chrześcijańskiej, zachowując wielość światopoglądową.

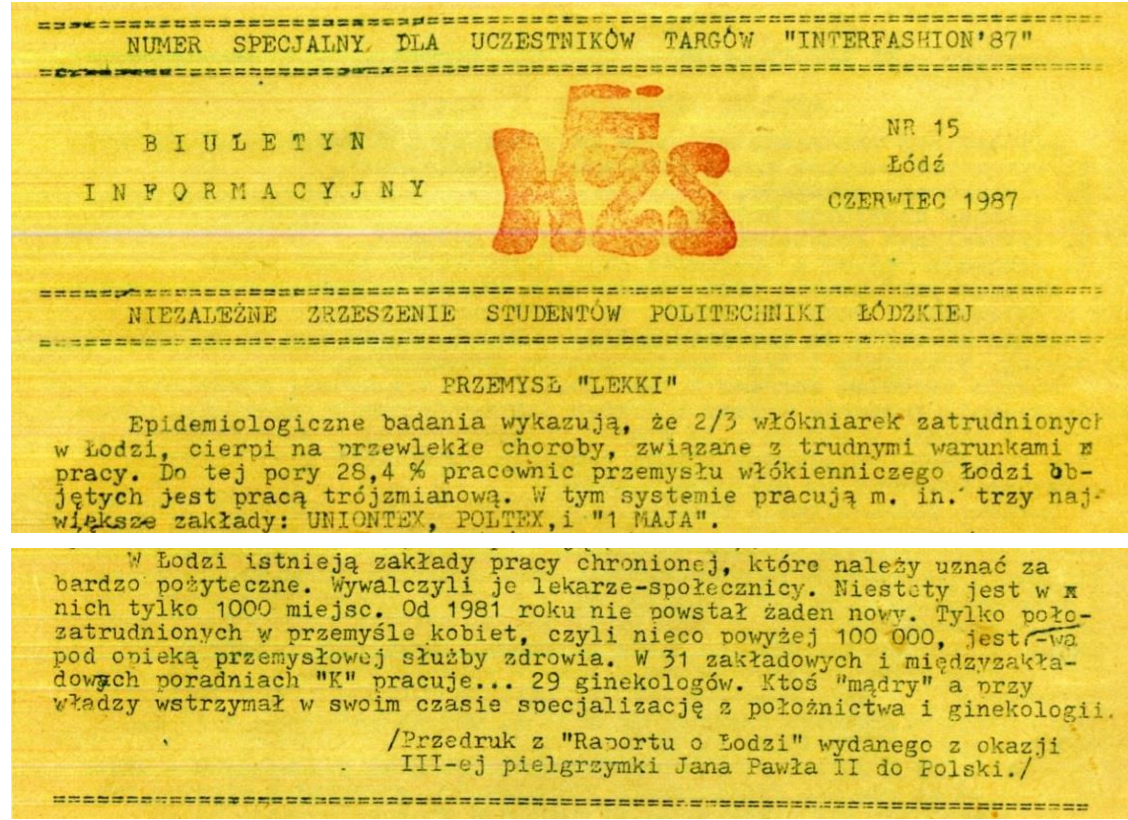

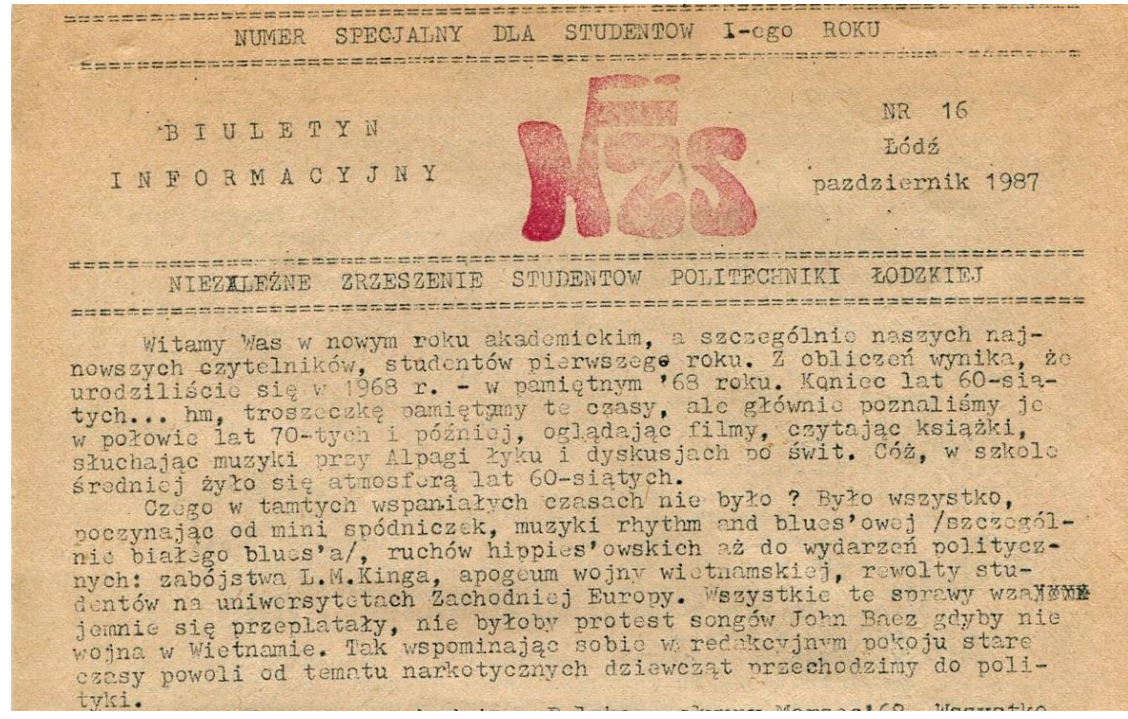
Celem ostatecznym NZS-u jest niepodległa i demokratyczna Polska.™

NZS PŁ w Komisji Krajowej NZS

Kontaktami z wyłonioną podczas konspiracyjnego II Krajowego Zjazdu NZS Komisją Krajową zajął się Jan Waliszewski, student V roku Wydziału Elektrycznego PŁ i współpracownik Biuletynu. W maju 1987 r. powołana została tajna Komisja Uczelniana NZS PŁ, której skład pokrywał się ze składem redakcji BI. Powołanie tymczasowego ciała wykonawczego o statutowej nazwie miało na celu uregulowanie technicznych spraw związanych z reprezentacją naszej grupy wobec KK NZS i innych niezależnych środowisk w Polsce i Łodzi.

NR 13 LUTY 1987 6-ta rocznica rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów Stron: 4	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Stempel NZS 	Str. 1 Strona redagowana wspólnie - informacje z PŁ, Łodzi i Polski Informacja o tajnym II Krajowym Zjeździe NZS-u, który odbył się 10.01.1987 r. w Warszawie. Na spotkaniu omówiono: sytuację na poszczególnych uczelniach i sytuację ekonomiczną studentów. Stwierdzając konieczność koordynacji działań poszczególnych ośrodków powołano Komisję Krajową NZS, w której skład weszli przedstawiciele NZS z 20-stu uczelni. Informacja o VI rocznicy rejestracji NZS-u. Informacja o przyznaniu przez redakcję BI NZS PŁ nagród za niezależną działalność studencką w 1986 r. – patrz wyżej z prawej strony. Informacja o rozmowach ostrzegawczych przeprowadzonych przez SB ze studentami PŁ w grudniu 1986 r. - patrz niżej z prawej strony. Informacja o zbliżającej się wizycie w Łodzi papieża Jana Pawła II z jednoczesną krytyką wydania przez prorektora ds. studenckich PŁ nakazu opuszczenia akademików na 3 dni przed dniem uroczystości. Informacja o powołaniu przez Przewodniczącego NSZZ „Solidarność” Lecha Wałęsę Komisji ds. Interwencji i Praworządności, której przedstawicielami w Łodzi zostali Józef Śreniowski i Marek Czekalski. Satyryczna informacja o ogłoszeniu przez NZS PŁ amnestii z okazji papieskiej pielgrzymki i wezwaniu do ujawnienia swojej działalności dla agentów SB i KGB.	Str. 2 „STRAJK STUDENTÓW ŁODZI – STYCZEŃ, LUTY’81” – powtórzony artykuł autorstwa Marka Wiernika (pseudonim <i>Stary</i>)- patrz Nr 3 str. 3. Jak doszło do strajku ? Strajk został ogłoszony wobec braku reakcji rządu PRL na ogólnopolską listę postulatów studentów. - m.in. większego wpływu na programy nauczania i udziału w kierowaniu wydziałem czy uczelnią. Strajk i negocjacje Opis niepowtarzalnej atmosfery strajku – ciągłe dyskusje, bieżąca informacja z przebiegu rozmów, niezwykle rozbudowane życie kulturalne i naukowe, eksplozja studenckiej solidarności, dyscypliny i determinacji, doskonała organizacja i porządek, kolportaż wydawnictw drugiego obiegu i bogata działalność wydawnicza. Czy strajk zakończył się sukcesem ? Wynikiem strajku była rejestracja NZS-u – pierwszej niezależnej organizacji studenckiej. Postulaty studenckie znalazły swe tymczasowe odzwierciedlenie w zapisach ustawy o szkolnictwie wyższym, którym ostateczny kres położyła nowelizacja z 1985 roku.	Str. 3 „KATOLICKIE ORGANIZACJE AKADEMICKIE” - artykuł opracowany przez Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>M.J.</i>) na podstawie „Przeglądu powszechnego”. W nawiązaniu do zbliżającej się wizyty Papieża przedstawiliśmy tekst, w którym zaprezentowaliśmy zarys historyczny studenckich organizacji katolickich w okresie między wojennym i na tym tle pokazaliśmy kształtowanie się tzw. personalizmu katolickiego. Treść artykułu oparta była na podstawie cyklicznych artykułów nt. „Chrześcijanina w świecie”, które ukazywały się w latach 1984-1985 w jezuickim „Przeglądzie Powszechnym”. Intencją przyświecającą prezentacji tego tekstu była zbliżająca się trzecia pielgrzymka Ojca Świętego. Na tym tle chcieliśmy sami poznać historię studenckich ruchów katolickich w okresie II RP oraz rozpropagować tę wiedzę wśród studentów. Kwestia ta była dla nas istotna albowiem sami doświadczyliśmy pozytywnego doświadczenia – wykorzystywanego w ukazujących się Biuletynach – płynącego z uczestnictwa w życiu duchowym duszpasterstwa akademickiego. Braliśmy bowiem czynny udział w życiu tego duszpasterstwa przy Kościele o.o. Jezuitów w Łodzi. W ujęciu historycznym prezentowany tekst pokazywał katolickie organizacje studenckie – równocześnie w ujęciu społecznym tekst wskazywał, że działalność tych organizacji przekładała się na „żywe” życie zarówno akademickie, jak również ogólnospołeczne okresu międzywojennego kształtując postawy patriotyczne i narodo-katolickie (ale bez odniesień endeckich).	Str. 4 „SOCJALIZM A KOMUNIZM – część pierwsza” - artykuł opracowany przez Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>M.J.</i>) Na zakończenie przedstawiliśmy tekst, w którym wskazaliśmy, iż idea bolszewickiego komunizmu oparta jest na zaprzeczeniu praw jednostki i wolnego rynku. Natomiast idea personalizmu katolickiego oparta jest na prawach jednostki i ekonomicznych prawach rynku, chociaż prawa te są świadomie ograniczane w imię dobra wspólnego opartego na koncepcji łaski Boskiej, a szerzej katolickiej nauki społecznej. Taki nurt myślenia społecznego kształtował się latami i był doświadczeniem demokracji kształtujących się głównie w krajach skandynawskich oraz w europejskim obszarze niemieckojęzycznym. Koncepcja społeczna oparta na ideach socjalnych z elementami duchowości katolickiej starła się z koncepcją faszyzmu i czasowo jemu uległa. Jednakże w okresie po II Wojnie Światowej koncepcje katolicko-liberalne zwyciężyły w orientacji społecznej państw niemieckojęzycznych, a głównie w Austrii, Niemczech oraz Szwajcarii. Natomiast w krajach skandynawskich zwyciężyła raczej koncepcja społeczna oparta na liberalnej demokracji, która nie szukała inspiracji w katolickiej nauce społecznej. „PODZIĘKOWANIE” od NZS PŁ do Łódzkiego Zespołu Oświaty Niezależnej za dofinansowanie drugiego Zeszytu Samokształceniowego NZS PŁ – EKONOMIA, który zawierał tekst Z. Bartnickiego „Kryzys” o strukturalnych sprzecznościach systemu centralnego planowania.
NR §! 13 Z nieznanых dziś przyczyn powstała druga wersja pierwszej kartki numeru 13. §! to w maszynie do pisania 13 „z shiftem” LUTY 1987	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Bez stempla NZS	Str. 1 Treść str.1 jest identyczna z treścią powyżej, choć druk wykonano z innej matrycy (występują minimalne różnice w układzie i pisowni).	Str. 2 Artykuł ze strony 2 został zamieszczony na stronie 3 numeru 14. „SAMORZĄDNOŚĆ – IDEA A RZECZYWISTOŚĆ” - artykuł Radosława Purgała (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i> – „pożyczony” od Marka Wiernika dla zmylenia SB) – tekst napisany w 1983 roku podczas próby reaktywowania na PŁ niezależnego samorządu studenckiego.	 	

Dodatek 09.05.1987 r. Odezwa do nowego rektora Politechniki Łódzkiej, który miał być wybrany przez Senat PŁ 13.05.1987 r. Stron: 1 Format A5 w poziomie	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszczyka (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyżniewskiego	Str. 1 „ DO REKTORA ELEKTA ” Dodatkiem do Biuletynu była odezwa z dnia 9.05.1987r. do Rektora Elekta PŁ w związku ze zbliżającymi się wyborami nowego Rektora Politechniki Łódzkiej. Zwróciliśmy uwagę na pryncypia, które powinny przyswiecać wyborom rektora elekta – przede wszystkim niezależność w wyrażaniu własnych poglądów oraz zogniskowanie działań na sprawach uczelniano-studenckich	BIULETYN INFORMACYJNY NZS PŁ --- DODATEK - Łódź - 09,05.1987r. DO REKTORA ELEKTA 13 maja 39-ciu senatorów w imieniu dwunastotysięcznej rzeszy pracowników i studentów Politechniki Łódzkiej ma wybrać głowę uczelni spośród dwóch kandydatów. Liczba ta nie świadczy o rozbudzonej demokracji. Niemniej obserwując metody jakimi się posługują grupy popierające poszczególnych kandydatów, możemy się w nich od biedy dopatrzeć cech charakterystycznych dla metod stosowanych w demokracjach zachodnich. Nie próbujemy się ustosunkowywać do poszczególnych chwytów. Jednak niemała grupa członków społeczności akademickiej PŁ skupiona wokół naszego pisma uznała, że powinna wyrazić swoje zdanie o tym czego oczekuje od rektora-elekta. Powinien on mianowicie pamiętać, że niezależnie od tego na czyich ramiach został wyniesiony tak wysoko, jest zwierzchnikiem całej społeczności i powinien oceniać ludzi podług ich zdolności i pracy a nie podług koloru legitymacji. Oczekujemy od niego odwagi i samodzielności. Oczekujemy, by w swojej trudnej pracy brał pod uwagę interesy wszystkich grup tworzących społeczność akademicką PŁ - niezależnie od światopoglądu, przekonań politycznych itp. Nie musimy się w obowiązku zwrócić jego uwagę na fakt, że starzejące się grupy partyjne będą starały się stale wkraczać w jego kompetencje, oceniać ludzi i prawa w/g swoich kryteriów, rządzić poza jego plecami. Życząc mu sukcesów w trudnej pracy wyrażamy nadzieję, że będzie on tak kochał uczelnię, że będziemy mogli go z radością powitać u progu następnej kadencji. Ufamy, że będzie sprawiedliwie rozwiązywał konflikty i rzetelnie pracował dla dobra uczelni i całej społeczności akademickiej PŁ. Redakcja	Zespół BI NZS PŁ (Piotr Swaczyna i Radosław Purgał) wydał również album zdjęć – reportaż z pacyfikacji Zarządu Regionu NSZZ SOLIDARNOŚĆ 13 grudnia 1981 r Wydano na zlecenie tajnego Tymczasowego Zarządu Regionalnego NSZZ SOLIDARNOŚĆ Ziemi Łódzkiej Wydawnictwo NZS Wyd. II Cena 220+80zł na FRP	
NR 14 MAJ 1987 Przed 3-cią pielgrzymką do Polski i wizytą duszpasterską w Łodzi papieża Jana Pawła II Storn: 4	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszczyka (studenta Wydziału Chemii PŁ) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyżniewskiego Stempel NZS	Str. 1 Strona redagowana wspólnie - informacje z PŁ, Łodzi i Polski „STUDENCI !” - apel Krajowej Komisji Koordynacyjnej NZS „o aktywny udział w uroczystościach związanych z trzecią pielgrzymką Ojca Świętego”. „KOMUNIKAT” – o kwietniowym posiedzeniu Komisji Krajowej NZS. Po dołączeniu kolejnych uczelni wyłoniono mniej liczne prezydium KKK ustalając jego zadania i kompetencje oraz tryb zwoływania i porozumiewania. Powołano zespół ds. socjalnych studentów. Informacja o powołaniu Komisji Uczelnianej NZS PŁ jako tymczasowego ciała mającego na celu uregulowanie technicznych spraw związanych z reprezentacją uczelni wobec niezależnych środowisk Łodzi i kraju. Informacja o spotkaniu działaczy włoskich związków zawodowych przedstawicielami NSZZ „Solidarność” PŁ i UL oraz Komisji Uczelnianej NZS PŁ. Informacja – komentarz o składzie nowego rektoratu PŁ. „Skład raczej średni – ani tragiczny ani dobry”. „SŁOWNICZEK STUDENTA” – satyryczny poradnik dla nowych studentów informujący o tym czego można się spodziewać po przedstawicielach kolejnych stopni naukowych – patrz wyżej obok.		Str. 2 „ZŁO DOBREM ZWYCIĘŻAJ – PROGRAM DLA SIEBIE” – fragmenty artykułu Przemysława Fenrycha wybrane przez Marka Wiernika (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i>) Refleksje o tym, że przetrwanie wspólnoty narodowej zależy od postawy jednostek i ich heroizmu. Stąd próba poszukiwania osobistego programu, który „układa mi się w słowa, wzajemnie ze sobą powiązane”. M o d l i t w a – więź z Bogiem - „cały cel i sens swojego wysiłku Papież zakorzenił w Bogu”. O j c z y z n a – „wyrażone w milczeniu, pocałunkiem na lotnisku na rękach matki, która wiele przecierpiała”. C i e r p i e n i e – „umieć klęskę „zewnętrzną”, spowodowaną czyjąś przemocą, przemienić w zwycięstwo moralne, duchowe, włączone w ... Krzyż”. P r a d a – mówienie prawdy to nie jątzerzenie, ale szukanie podstawy do budowania dobra. W o l n o ś ć – przypomniał słowa Leopolda Staffa - „nie jest ulgą, lecz trudem wielkości”. M i ł o ś ć – Ojciec Święty gdy mówi o miłości używa słów „czuwać”, „przebaczać”, „jestem sprawiedliwy” – to ta „podstawowa międzyludzka solidarność”. N a d z i e j a, z w y c i ę s t w o – „Chodzi o nadzieję na zwycięstwo głębsze, o zwycięstwo na własnym poczuciem beznadziejności i bezradności”.	Str. 3 „SAMORZĄDNOŚĆ – IDEA A RZECZYWISTOŚĆ” - artykuł Radosława Purgała (pseudonim <i>Konrad Oskarowicz</i> – „pożyczony” od Marka Wiernika dla zmylenia SB) – tekst napisany w 1983 roku podczas próby reaktywowania na PŁ niezależnego samorządu studenckiego. Tekst był próbą przywrócenia prawdziwego znaczenia idei samorządności, w naszym przypadku – studenckiej. Komuna chciała by fasadowe ciała „samorządowe” były elementem ogólnego systemu kontroli nad różnymi zbiorowościami oraz przekąźnikami odgórnych zaleceń. Autor przypomniał, że „istotą idei samorządności jest przyznanie zbiorowości prawa do rzeczywistego kształtowania zasad, na których opiera się jej egzystencja”. Podmiotowość ta rodzi odpowiedzialność a oddolnie wyłanianie ciała samorządowe artykułują i realizują dobro wspólne społeczności „samo-rządzącej” sobą w ramach obowiązującego prawa. Zrozumienie i przyjęcie tych ogólnych zasad autor uważa za podstawę nieprzekraczania granicy, za którą samorządowcy zaczynaliby się sprzedawać i zaufanie wyborców rozmieniać na „drobne, doraźne ulgi”. Na koniec dwie rady dla chętnych do podjęcia się działalności samorządowej: konieczność zachowania zmysłu (czytaj – kręgosłupa) moralnego oraz podjęcie rozwoju osobowości opartego na samokształceniu.

NR 15 Czerwiec 1987 Numer specjalny dla uczestników targów: INTERFASHION '87 Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PL) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Stempel NZS	Str. 1 „PRZEMYSŁ "LEKKI"” – przedruk fragmentów „Raportu o Łodzi” wydanego z okazji III-ej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski. Tekst ukazuje ciężkie, niejednokrotnie wręcz nieludzkie warunki pracy kobiet w przemyśle włókienniczym w Łodzi. Fatalny stan techniczny – 16% parku maszynowego pamiętał czasy „Ziemi Obiecanej” - z lat 1897 – 1910. Podano szereg „twardych” danych z badań: - 28,4% pracownic – system trójzmianowy - nasilenie hałasu na 90% stanowisk przekracza 90dB - szkodliwy mikroklimat – upał i wilgoć - stężenie pyłów ponad 4 mg/m³ - powszechna ekspozycja na dwutlenek krzemu SiO₂ i inne szkodliwe czynniki chemiczne (akrylonitryl) Przedstawiono też skutki pracy w takich warunkach: - choroby układu krążenia - 37% - choroby narządu ruchu – 30% - choroby układu trawiennego – 17%, nerwowego – 13%, oddechowego – 11%, żylaki – 19% Znaczny wpływ na sytuację zdrowotną łódzkich włókienki ma przeciążenie organizmu pracą ponad siły w układzie: zakład – gospodarstwo domowe.	Str. 2 „KOBIETA WŁÓKNIARKA A CIAŻA”- przedruk fragmentów „Raportu o Łodzi” wydanego z okazji III-ej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski. Podano występujące w przemyśle włókienniczym czynniki mające najbardziej niekorzystny wpływ na przebieg i donoszenie ciąży: - wymuszona – stojąca lub pochylona pozycja pracy - podnoszenie ciężarów - stopień nasilenia hałasu - mikroklimat – wilgoć i gorąco - wibracja ogólna i miejscowa Najwięcej poronień odnotowano u włókienki narażonych na wibracje i hałas. Kobiety zatrudnione w przemyśle „lekkim” rodziły w znacznie wyższym niż inne procencie noworodki o małym ciężarze ciała i tzw. „small for date”. Badania stwierdziły wśród włókienki szczególnie wysoki procent wcześniaków, a wśród nich niezdolnych do życia lub z wadami wrodzonymi. „PODZIĘKOWANIE” – wystosowaliśmy podziękowanie dla Wydawnictwa STOP „za wydanie okolicznościowego bloczka filatelistycznego w rocznicę strajków studenckich” – patrz Nr 3 str. 4..	NUMER SPECJALNY DLA UCZESTNIKÓW TARGÓW "INTERFASHION '87" BIULETYN INFORMACYJNY NZS NR 15 Łódź CZERWIEC 1987 NIEZALEŻNE ZRZESZENIE STUDENTÓW POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ PRZEMYSŁ "LEKKI" Epidemiologiczne badania wykazują, że 2/3 włókienki zatrudnionych w Łodzi, cierpi na przewlekłe choroby, związane z trudnymi warunkami z pracy. Do tej pory 28,4 % pracownic przemysłu włókienniczego Łodzi objętych jest pracą trójzmianową. W tym systemie pracują m. in. trzy największe zakłady: UNIONTEX, POLTEX, i "1 MAJA". W Łodzi istnieją zakłady pracy chronionej, które należy uznać za bardzo pożyteczne. Wywalczyli je lekarze-społecznicy. Niestety jest w nich tylko 1000 miejsc. Od 1981 roku nie powstał żaden nowy. Tylko połowa zatrudnionych w przemyśle kobiet, czyli nieco powyżej 100 000, jest pod opieką przemysłowej służby zdrowia. W 31 zakładowych i międzyszakładowych poradniach "K" pracuje... 29 ginekologów. Ktoś "mądry" a przy władzy wstrzymał w swoim czasie specjalizację z położnictwa i ginekologii. /Przedruk z "Raportu o Łodzi" wydanego z okazji III-ej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski./
NR 16 Październik 1987 Powitalny numer specjalny dla studentów I-ego roku – rok akademicki 1987/88 Stron: 2	Skład i matryca – Radosław Purgał Druk – Piotr Swaczyna Miejsce - nauczycielska pracownia mamy Bartłomieja Łukaszewicza (studenta Wydziału Chemii PL) - ostatnie piętro bloku przy, ul. Urzędniczej 39 w Łodzi Powielacz bębnowy - matryca białkowa. - pożyczony od KPN-u przez Pana Wiesława Żyźniewskiego Stempel NZS	Str. 1 „Witamy Was w nowym roku akademickim ...” – artykuł powitalny napisany przez Jacka Klinkiewicza (pseudonim <i>M.J.</i>). Autor lekkim piórem zdiagnozował sytuację społeczno-polityczną roku 1968, tj. roku urodzin nowych adeptów myśli politechnicznej. Rok 1968 był bogaty w zjawiska kulturowe oraz polityczne. Na tym tle zilustrowaliśmy dość siermiężną polską scenę polityczną końca lat 60-tych ubiegłego wieku, która skupiona była na rozgrywkach frakcyjnych w łonie PZPR, co zaowocowało tzw. wypadkami marcowymi 1968 roku. Podobnie było u naszych sąsiadów, a szczególnie w Czechosłowacji, w której doszło do wystąpień społecznych przeciwko reżimowi komunistycznemu okupionych ofiarąmi śmiertelnymi i wjazdem czołgów "bratnich" sąsiadów by utrzymać polityczny status quo partii komunistycznej. W ten sposób chcieliśmy zaszczerpić u młodych studentów inspirację do tego by być niepokornymi i krytycznie patrzeć na otaczającą ich rzeczywistość. Zadaliliśmy również studentom pytanie, jak postrzegają dzień dzisiejszy w kontekście rewolty roku 1968. Mając również na uwadze, iż nasz staż pobierania nauki na Politechnice dobiega końca zadaliliśmy pytanie - czy znajdują się wśród Was chętni do kontynuowania rozpoczętej przez nas pracy nad Biuletynem Informacyjnym NZS PŁ..	Str. 2 „TROCHĘ HISTORII” – składanka opracowana przez Radosława Purgała (pseudonim <i>Andrzej Chadek</i>) – prawdopodobnie na podstawie tych samych materiałów co szkic w BI NZS PŁ nr 3, str. 3. Tekst prawie identyczny z artykułem na pierwszej stronie numeru 10 - listu powitalnego do studentów I-ego roku w roku akademickim 1986/87. Dodany został akapit informujący o zniesionych w wyniku realizacji postulatów strajku w 1981 roku uciążliwościach studenckiego bytu. Między innymi: - zastąpiono blok przedmiotów społeczno-politycznych (czytaj: blok komunistycznej indoktrynacji) ofertą przedmiotów humanizujących z możliwością wyboru przez studenta własnej sekwencji w dowolnych latach studiów, - zniesiono całkowicie bezsensowne w ówczesnej rzeczywistości ekonomicznej praktyki robotnicze przed rozpoczęciem studiów, - zniesiono egzamin z „wojska” dla dziewcząt, - zniesiono przymus nauczania języka rosyjskiego.	NUMER SPECJALNY DLA STUDENTÓW I-ego ROKU BIULETYN INFORMACYJNY NZS NR 16 Łódź październik 1987 NIEZALEŻNE ZRZESZENIE STUDENTÓW POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ Witamy Was w nowym roku akademickim, a szczególnie naszych najnowszych czytelników, studentów pierwszego roku. Z obliczeń wynika, że urodziliście się w 1968 r. - w pamiętnym '68 roku. Koniec lat 60-siatych... hm, troszeczkę pamiętamy te czasy, ale głównie poznaliśmy je w połowie lat 70-tych i później, oglądając filmy, czytając książki, słuchając muzyki przy Alpach i dyskuszach po świt. Cóż, w szkole średniej żyło się atmosferą lat 60-siatych. Czego w tamtych wspaniałych czasach nie było? Było wszystko, poczynając od mini spódniczek, muzyki rhythm and blues'owej /szczególnie białego blues'a/, ruchów hippies'owskich aż do wydarzeń politycznych: zabójstwa L.M.Kinga, apogeum wojny wietnamskiej, rewolty studentów na uniwersytetach Zachodniej Europy. Wszystkie te sprawy wzajemnie się przeplatały, nie byłoby protestu songów Johna Baeza gdyby nie wojna w Wietnamie. Tak wspominając sobie w redakcyjnym pokoju stare czasy powoli od tematu narkotycznych dziewcząt przechodzimy do polityki.